

من اگر روضه خوان بودم

نویسنده: ملیحه سادات مهدوی شهری | تصویرساز: زهرا اطهم خانی

من اگر روضه خوان بودم

نویسنده: ملیحه سادات مهدوی شهری

طراح جلد: سید محمد کاظم امیرحیدری

تصویرساز: زهرا اطهم خانی

نوبت چاپ: چهارم، پاییز ۱۴۰۳، خانه چاپ جمکران

تیراژ: ۱۰۰۰

مدیریت، بازنویسی: ۰۹۱۳۱۵۱۸۱۴۹

بازرگانی کتاب: ۰۹۲۰۰۱۵۱

سرشناسه: مهدوی شهری، ملیحه سادات، ۱۳۶۹-
عنوان و نام پدیدآور: من اگر روضه خوان بودم / حوازی، ملیحه سادات / وقتی واژه‌ها تکیه به صندلی روضه خوان
می‌زنند / نویسنده ملیحه سادات مهدوی شهری.

مشخصات نشر: قم: کتاب جمکران، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۹۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۹۱۷-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

عنوان دیگر: وقتی واژه‌ها تکیه به صندلی روضه خوان می‌زنند.

موضوع: روضه خوانی

موضوع: * Commemoration of the martyrs of Karbala (Rowdah -

موضوع: عاشورا -- شعایر و مراسم مذهبی

Tenth of Muharram -- Rites and ceremonies

موضوع: واقعه کربلا ۶۱۰ ق.

موضوع: Karbala, Battle of, Karbala, Iraq ۶۸۰

رده بندی کنگره: BP۲۶۰/۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۴۲

شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۸۳۱۶۳

ketabejamkaran.ir
www.jamkaran.ir

دفتر مرکزی پژوهش و نشر: قم، خیابان
شهید فاطمی، کوچه ۲۸، پلاک ۶،
انتشارات کتاب جمکران. تلفن تماس:
۰۲۵۷۷۷۲۲۲۲، کدپستی: ۳۷۱۵۶۶۲۲۲

@ketabejamkaran
t.me/ketabejamkaran

همه روزه‌ها	۱۵
پناه همه	۲۱
نازدانه	۲۷
عالی جنابِ پشیمان‌ها	۳۱
ماه پاره	۴۳
ماه پاره پاره	۴۹
بیچاره درد	۵۷
اندوه بی پایان	۶۳
تنهاترین مرد	۷۱
چند خاطره درد	۷۷
یک بیابان اندوه	۸۵

مقدمه

اهل دلی می گفت: «روز عاشورا، ابا عبد الله علیه السلام پنجاه بار بیشتر نفرین نکرده و آن نفرین‌ها هم بیشتر در پاسخ هتاک‌ها و فحاشی‌ها بوده تا در جواب تیرها و نیزه‌ها؛ چراکه زخم بن در تاریخ نمی‌ماند و نسل به نسل منتشر نمی‌شود - تیر و نیزه در نهایت یک جان را می‌گیرد - اما کلمات در تاریخ ثبت

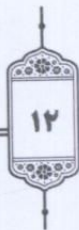
می شوند، قدرت انتقال دارند و حتی می توانند فرهنگ ساز باشند».

راست می گفت. واقعاً کلمه همین طور است؛ جاودانه و بی پایان. غیر از این اگر بود، خدا معجزه پیغمبر آخرینش را از جنس کلمه قرار نمی داد.

خدا به نوح طوفان داد و دریا، به ابراهیم آتش سرد و حیات مردگان، به موسی عصا و ید بیضا، به عیسی دم مسیحایی و درین نماشای پشت دیوارها و به محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کلمه داد و اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام.

هر پیغمبری که از دنیا رفت، معجزه هایش را هم با خودش برد؛ الا پیغمبر که کلمه آورده بود و اهل بیتی که کلمه ها را بلند بودند.

این مجموعه دست نوش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهه اول محرم من است که محرم ۱۴۰۲ در کانال شخصی ام عَلَيْهِمُ السَّلَام نشر کردم و به لطف اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام با استقبال خوبی از سوی مخاطبان مواجه شد. آن موقع در فکر انتشار کتاب نبودم، اما آن قدر حداد پیام هایی که از من خواسته بود این مجموعه را کتاب کنم زیاد شد که در نهایت مقابل خواست مخاطب سر تسلیم فرود آوردم.

«من اگر روضه‌خوان بودم» تلاشی است برای بازنویسی روضه‌های دهه اول محرم با نگاهی تازه به روایت‌ها. اینجا برای کلمه‌ها جا باز شده است تا با تکیه به صندلی روضه‌خوان، برای مستمع روضه‌های مکتوب بخوانند. امیدوارم این نوشته‌ها اول از همه مقبول ابا عبدالله علیه السلام باشد و در مرتبه بعد مقبول محرابان.

در پایان، قدرتی کنم از نشرگران قدر کتاب جمکران که به نوشته‌های بنده فرصت شکل گرفتن در قالب کتاب را داد و همچنین از همه کسانی که در فرازونشیب سال‌های خواندن، نوشتن و آموختنم همراهی کردند؛ همه معلمان و اساتید و دوستانم، خاصه رفیق شفیقم، پودا. بیش از همه قدردان پدر و مادر عزیزم هستم که صاحب اصلی تمام خیرها و نیکی‌های زندگی من هستند، و من الفبای محبت اهل بیت علیهم السلام را از ایشان آموختم و امروز شکر تابی با نام من به چاپ می‌رسد، قطعاً پیش‌تر و بیش از من متولد شد، پدر و مادرم است.

